

ΕΤΟΣ 67ov

19 Μαΐου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 20 (3442)

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

«Οἱ καρποὶ τῆς ἐπιθεώρησης ἑνὸς στρατηγοῦ» θά μπορούσε νά εἶναι ὁ τίτλος τῆς σημερινῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς. Τόν δανειζόμαστε ἀπό τόν ἱερό Χρυσόστομο, πού ἐρμηνεύοντάς την λέει: «Σάν κάποιος στρατηγός πού ἐπιθεωρεῖ τίς τάξεις τοῦ στρατεύματος, ἔτσι καί ὁ Πέτρος περιέρχεται ὅλα τά μέρη ὅπου κηρύχθηκε τό Εὐαγγέλιο, γιά νά διαπιστώσει ποιό μέρος ἦταν συγκροτημένο, ποιό ἦταν σέ τάξη πορείας, ποιό χρειάζοταν περισσότερο τήν παρουσία του». Διότι, τί ἄλλο παρά «στρατιῶτες Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Β΄ Τιμ. 2,3) ἦταν οἱ νεοφώτιστοι χριστιανοί, «ὀπλιῖται παρατάξεως Κυρίου», πού στρατολογήθηκαν γιά νά πολεμήσουν ὄχι τοὺς συνανθρώπους τους ἀλλά τά πάθη τους, τήν κάθε εἶδους πλάνη καί «τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου» δαίμονες;

«Σέ θεραπεύει ὁ Χριστός»

Ἡ ἀρρώστια, βέβαια, καί ὁ θάνατος εἶναι ἐχθροί πιά ὀρατοί γιά τόν νηπιόφρονα ἄνθρωπο, ἔστω κι ἂν εἶναι λιγότερο ἐπικίνδυνοι ἀπό τοὺς προηγούμενους. Καί ἐπειδή δέν πάει κανεῖς κατευθεῖαν ἀπό τό νηπιαγωγεῖο στό πανεπιστήμιο, γι' αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Πέτρος στηρίζει ἐδῶ τοὺς «νεοσύλληκτους» στήν πίστη μέ τά «παχυλά» καί χειροποιαστά σημεῖα τῆς θεραπείας ἑνός παρὰ τοῦ καί τῆς ἀνάστασης μιᾶς νεκρῆς.

Τό πρῶτο θαῦμα ἔγινε στή Λύδδα. Ὁ ἀρρωστος λεγόταν Αἰνέας καί ἦταν κατάκοιτος ὀκτώ χρόνια. Ὁ παράλυτος τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἦταν ἀσθενής τριάντα ὀκτώ χρόνια. Οἱ δύο θεραπείες ἔχουν ὅμως καί κοινά σημεῖα: α) Καί στίς δύο γιατρος ἦταν ὁ Χριστός. Ἡ πρώτη ἔγινε μέ μεσιτεία τοῦ ἀποστόλου Πέτρου· γιά νά μὴν γίνει ὅμως παρανόηση ὡς πρός τόν αὐτουργό τῆς θεραπείας, προλαβαίνει ὁ Ἀπόστολος καί ξεκαθαρίζει: «Αἰνέα, σέ θεραπεύει ὁ Χριστός». β) Τό δεύτερο κοινό σημεῖο εἶναι ὅτι καί στίς δύο δέν ζητήθηκε ἀπό τοὺς ἀσθενεῖς ὁμολογία πίστεως πρὶν ἀπό τήν θεραπεία. Ὁ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. θ' 32-42)

Θαυματοουργίες τῶν Ἀποστόλων

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καί πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κρεβάτιῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰαταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέσρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῷῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστάς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χήραι κλαίονσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὕσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἕξω πάντας ὁ Πέτρος θείς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἥ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστήσεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

ἅγιος Πέτρος, κατὰ τὸν Χρυσορρήμονα, μιμεῖται τὸν Διδάσκαλό του, ὁ Ὅποιος ὅταν ἄρχισε τὰ θαύματα δὲν ζητοῦσε πίστη.

Καὶ ὁ Ἀπόστολος μπορεῖ νὰ μὴ ζητήσῃ πίστη, ἀλλὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν παράλυτο, ἀφοῦ σκωθεῖ, νὰ στρώσῃ μόνος του τὸ κρεβάτι του. Δὲν εἶναι ἀσήμαντὴ ἡ λεπτομέρεια. Προφανῶς ὁ πρῶτος λόγος ἦταν νὰ γίνῃ ἐμφανὴς ἡ τέλεια θεραπεία. Οἱ ἐρμηνευτές, ὡστόσο, ἐπισημαίνουν καὶ δεῦτερο λόγο: Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς κάνει τὸ μέγιστο καὶ τὸ ὑπερφυσικό, δὲν πρέπει νὰ σταυρῶνουμε τὰ χέρια καὶ νὰ περιμένουμε σὲ ὅλα οὐρανοκατέβατες λύσεις. Ἐμεῖς πρέπει νὰ κάνουμε μὲ εὐθύνη καὶ συνέπεια τὸ μικρὸ ἢ καὶ ἐλάχιστο πού ταιριάζει στὶς δυνάμεις μας. Τὸ θαῦμα εἶναι ἀφύπνιση γιὰ δουλειά, καὶ ὄχι ἀφορμὴ γιὰ ραθυμία καὶ ἐπανάπαυση.

Ἡ πληρότητα τῶν ἀγαθῶν ἔργων

Ἄσπονδος ἐχθρὸς τῆς ραθυμίας ἦταν ἡ Ταβιθά, στὴν ὁποία τέλεσε τὸ δεῦτερο θαῦμα του ὁ ἀπόστολος Πέτρος· γι' αὐτὸ καὶ ἦταν «πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν». Σίγουρα ἡ φράση αὐτὴ τοῦ ἀποστολικοῦ κειμένου ἀποτελεῖ, κατὰ τὸν ἅγιο Ἰωάννη, μεγάλου ἐγκώμιο γιὰ τὴν Ταβιθά. Ἡ ἴδια, προφανῶς, ἔκρυβε τίς ἀγαθοεργίες της· δὲν μπορούσαν ὅμως νὰ μείνουν κρυφές μετὰ τὸν θάνατό της. Ὅταν πῆγε ἐκεῖ ὁ Πέτρος καλεσμένος ἀπὸ τὴ γειτονικὴ Λύδδα, ἄκουσε

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, ὁ Πέτρος, κατά τὴν διάρκειαν περιοδείας του εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν, κατέβηκε νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ τοὺς ἁγίους πού κατοικοῦσαν εἰς τὴν Λύδδα. Ἐκεῖ εὗρηκε κάποιον πού ὠνομάζετο Αἰνέας, ὁ ὁποῖος ἦτο κατάκοιτος ἐπὶ ὀκτώ χρόνια διότι ἦτο παράλυτος. Καὶ τοῦ εἶπε ὁ Πέτρος, «Αἰνέα, σέ θεραπεύει ὁ Ἰησοῦς Χριστός, σῆκω καὶ στρώσε τό κρεβάτι σου». Καὶ ἀμέσως σηκώθηκε. Καὶ τὸν εἶδαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Λύδδας καὶ τοῦ Σάρωνος, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον. Εἰς τὴν Ἰόππην ὑπῆρχε κάποια μαθήτρια πού ὠνομάζετο Ταβιθά, ἑλληνιστί Δορκάς, ἡ ὁποία ἔκανε πολλές ἀγαθοεργίας καὶ ἔλεημοσύνης. Συνέβη κατά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας νὰ ἀσθενήσῃ καὶ νὰ πεθάνῃ· ἀφοῦ δέ τὴν ἔλουσαν, τὴν ἔβαλαν εἰς τό ἀνώγι. Ἐπειδὴ ἡ Λύδδα ἦτο κοντά εἰς τὴν Ἰόππην, οἱ μαθηταὶ ἄκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι ἐκεῖ, καὶ τοῦ ἔστειλαν δύο ἄνδρας μὲ τὴν παράκλησιν: «Μὴ βραδύνῃς νὰ ἔλθῃς καὶ σ' ἐμᾶς». Ὁ Πέτρος ἐσηκώθηκε καὶ ἐπῆγε μαζὶ τοὺς. Ὅταν ἐφθασε, τὸν ὠδήγησαν εἰς τό ἀνώγι καὶ παρουσιάσθησαν εἰς αὐτόν ὅλες οἱ κῆρες οἱ ὁποῖες ἔκλειαν καὶ ἔδειχναν τὰ ὑποκάμισα καὶ τὰ ἐνδύματα, πού ἔκανε ἡ Δορκάς ὅταν ἦτο μαζὶ τοὺς. Ὁ Πέτρος ἔβγαλε ὅλους ἔξω, ἐγονάτισε καὶ προσευχήθηκε. Ὑστερα ἐστράφη πρὸς τό σῶμα καὶ εἶπε, «Ταβιθά, σῆκω». Αὐτὴ ἄνοιξε τὰ μάτια τῆς καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνασηκώθηκε. Ὁ Πέτρος τῆς ἔδωκε τό χερί καὶ τὴν ἐσήκωσε ὀρθήν. Ὑστερα ἐφώνησε τοὺς ἁγίους καὶ τίς κῆρες καὶ τὴν παρουσίασε ζωντανήν. Αὐτὸ ἐγένετο γνωστόν εἰς ὅλην τὴν Ἰόππην καὶ πολλοὶ ἐπίστεψαν εἰς τὸν Κύριον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

καὶ εἶδε τὸν πιό γλαφυρὸ ἐπικήδειο ἔπαινο: κῆρες ἔκλειαν δείχνοντας τὰ ροῦχα πού τοὺς εἶχε φτιάξει ἡ Ταβιθά. Ἦταν ἡ πιό δυνατὴ μαρτυρία γιὰ τὴ μεγάλη ἀγάπη καὶ ἔλεημοσύνη τῆς· μιὰ ἔλεημοσύνη πού, κατά τὴν Ἁγία Γραφή, «γλιτώνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν θάνατο» (Τωβ. 12,9). Δέν χρειάζοταν, λοιπόν, νὰ τὸν παρακαλέσουν νὰ τὴν ἀναστήσει· τὸ καθοῦσε καὶ τὸ φώναζε ἡ ἴδια ἡ ἀρετὴ τῆς. Καὶ ὁ ἀπόστολος Πέτρος, ἀφοῦ γονάτισε καὶ προσευχήθηκε, τῆς ξαναχάρισε τὴ ζωὴ. Ἐδῶ δέν ἦταν ἀρκετὴ ἡ σκιά του γιὰ τό θαῦμα. Γονάτισε δίνοντας «δειγμα ἐπιτεταμένους εὐχῆς». «Δέν ἐπιτρέπει ὁ Θεὸς ὅλα τὰ θαύματα νὰ γίνονται μὲ τὴν ἴδια εὐκολία», θὰ παρατηρήσει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. «Αὐτὸ ὠφελοῦσε καὶ τοὺς ἀποστόλους, γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ὁποίων δέν ἔπαψε νὰ φροντίζει ὁ Θεός». Πολὺ περισσότερο ὠφελεῖ ἐμᾶς, διδάσκοντάς μας τὴ σημασία τῆς ἐπιμονῆς, τῆς ὑπομονῆς καὶ τοῦ σωματικοῦ κόπου στὴν προσευχή.

Ἡ ἀρετὴ τῆς ἐλεημοσύνης

Στὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας δέν ἔλειψαν ψυχές πού μιμήθηκαν τίς ἀρετές τῆς ἁγίας Ταβιθά. Κορυφαῖο παράδειγμα στὴ σχετικά νεώτερη περίοδο εἶναι ἡ

19 Μαΐου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Μνεΐα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Πατρικίου ἱερομάρτυρος ἐπίσκ. Προύσπς καί τῶν σὺν αὐτῷ. Τῶν 13 ὁσιομαρτύρων μοναχῶν τῆς μονῆς Παναγίας Καντάρας Κύπρου τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τῶν Φράγκων λατινοδόξων († 1231).

Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. θ΄ 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ε΄ 1-15.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Μαΐου, τῆς Σαμαρειτίδος.

Ἀπόστολος: Πράξ. ια΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. δ΄ 5-42.

ἁγία Φιλοθέη ἡ Ἀθηναία, ἡ ὁποία δέν ζέστανε μόνο μέ ροῦχα καταδιωγμένες γυναῖκες μέσα στήν παγωνιά τῆς σκληριάς, ἀλλῆ σφράγισε μέ τόν μαρτυρικό της θάνατο, τήν ἀγωνία καί τή φροντίδα της νά περιφρουρήσει τήν τιμῆ καί τήν ἀξιοπρέπεία τους. Ἀλλῆ καί σήμερα, πού «ἐψύγη ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν», ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ζήτησαν τήν Ἁγία τῆς Ἰόππης. Ἀξιομνημόνευτη εἶναι ἡ ἀναφορά πού κάνει σύγχρονος ἱερέας καί ψυχίατρος στή μακαριστή γιαιά του: «Στήν κηδεΐα της πολλοί ἄγνωστοι ἐμφανίστηκαν καί μιλοῦσαν γι' αὐτή μέ εὐγνωμοσύνη· ὅπως ἐκεῖνη ἡ ἠλικιωμένη κυρία, πού ἔλεγε ὅτι ἡ γιαιά συνέχισε νά τή δέχεται στό σπίτι της, ὅταν ὄλοι τήν ἀπέφευγαν, γιαιά ἀπέκτησε ἕνα ἐξώγαμο παιδί, λίγο μετά τόν πόλεμο, καί τή θεωροῦσαν πόρνη. Διηγιόταν, ἀνάμεσα στά δάκρυά της, πῶς τῆς ἔβαζε τσάντες μέ τρόφιμα κάτω ἀπό τό παητό, παρακαλώντας τη νά μὴν τό μάθει κανεΐς».

Ὁ παράδοξος, λοιπόν, γιαιά τὰ ἀνθρώπινα μάτια «στρατηγός» ἀπόστολος Πέτρος, ἐνῶ ἀπό τῆ μιά ἐπιβάλλει στόν Ἀνανία καί στή Σαπφείρα τό πιό αὐστηρό καί ἀμετάκλητο ἐπιτίμιο, ἀπό τήν ἄλληλθεραπεύει ἕναν παράλυτο καί χαρίζει «τιμητική ἄδεια» ἐπιστροφῆς στή ζωή, στήν Ταβιθά. Μέ τέτοιες ποιμαντικές στρατηγικές, Ἐκεῖνος πού τοῦ ἐμπιστεῦθηκε τήν ποιμνη του, εὐδοκοῦσε νά αὐξάνεται ὁ ἀριθμός τῶν πιστευόντων στό ὄνομά του.

Ἄρχιμ. Β. Λ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὄρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr